

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЪОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Најважнији висти.

Друга победа Италијанах.

Италијански генерал Бадолџо јавља Абесинији, же на северном фронту у крају Темблен италијанско војско надвладаво војску абесинског генерала раса Каса. Остало иде војско раса Сеома. Италијане сју иже того мешаца цалком равни Абесинијом. А дос Адис Абегн Абесинија објављује, же права война аж терас почне.

Француска за мир.

У вистах з побним успехом Италијанах предложел француски ванкашији министер Фланден, да Союз Народох поволит Италију и Абесинију, да ше помирит. Союз Народох поставел би тиж и условия за мир. **Во терас вистах, видатрунку, же би Абесинија пристала на мир, бо би мусела пристац на шидки пактеви Италијанах.**

Сава грози з поплаву.

Рика Сава у осталих днѣох баря наросла у цалим своим току. При Митровици уж дахуе и вилала. Найгорна опасност грози Бос. Шамцу. Нишки пригожи Сави тиж рошину, бо дважду баря ледѣ напшдало.

По японскеј револуцији.

Официрска буна у главним японским парошу Токио надвладана. Војска буни капитан Нонаке сам ше авштрелел, а други побунети официри заварти и приду пред војни суд. Председник владе Окада за катрѣгу було јавено, же забити, чудом остал на животу. Кед бунтовници пристали до јого джиги, вон ше скрия до едного железного ормана.

Негус за мир.

Абесински цар јавел до Сојуза Народох, же вон готови прегварит з Италијом о миру и то по правилох Сојуза Народох. Мусолини иже вѣч во јавел, ала нишки думаю, же вон не вѣсце терас бешедовац о миру.

Италијане бомбардовали английски шпиталь.

Јављује, же Италијане руцели з аероплана 40 велики бомби на еден английски шпиталь на абесинскеј фронту, гот шпиталь мал 13 метери дугоки знак Червеног Крѣжа и аил. државну заставу и Италијане то мусела видѣти. Забити 7 болничарки и вишени лагавнији аилками. Тот случай годен Италијом баря вельо коштан.

Дружтвени класи.

Ми уж писали, як постави народ и як зокрема постави наш руско-украјински народ. А терас напишем о дружтвених класоох, на котри ше кажди народ природно дзелі.

Кед една велька громада людоох почне жити стаемним животом у истим крају, кед себе ушори државу, то значи кед постане права, подиолни народ. Теда ше у тим народзе почина пукашија дзвѣдѣба, розликоване людоох. Темель и причина теј дзвѣдѣби вѣс розлика у работи, котру поедини людозе робя и од котрѣј жию. Едни робя жем, постаю земледѣлци и бані пре свою роботу нао свој окремн способ живота. Други тартулю и заш пре свою роботу розликулю ше у цалим своім живице од других на приклад од пољкоох лебо урядицоох. Урядици и уоѣнѣ интелегенцији ма заш свою окрему роботу и свој способ живота, котри е одлични од ѣј работи, и т. д. Так поставало у народзе поедини класи, од котрих кажда класа ма својо окреми интереси, потреби, котри ше насто противя интересом и потребом друтих класоох.

Докли држава мащ на на тельо розуму, моци и авторитету, же годна на кельо мож задополит потреби праведни шидких класоох, докля природна борба класоох за својо интереси не приноси народу зла, аме народ иже напредуе.

Але кед владу присею себе лем една класа лебо лем малка громада людоох, котри ше стараю лем за себе лебо лем за свою класу, теда настава у народу борбу украиндених класоох и тот борба баря чходзи народу и држави, бо пукашија дружтвена борба витрѣлави шидки народни сили. У тих борбох за вѣсци, котри знаю бѣи и кирвани, приходзи класи раз до едней раз до друтей класи и на остатку борби так витроша државу, же нец приходзи моцниши сунедни народ и завлѣда над незлодоним и повладеним народом. А нец под цудзу власцу кирѣки класи единак струдѣлю.

У историји народоох видзиме, же у давних часоох владели у држави бойовни людозе, војци и најбогатејши, а земледѣлци мусели лем ѣм служиц - и не мали шидкого права.

Вец пришол Исусе Христос, котри зос свою науку о еднакости шидких людоох пред Богом зронил людоох и тоти, цо до теда не мали у држави права, почали својо права битиц. Так зос ширениом християнскеј вири и просвѣти препадло рабство, поедини класи достали еднаки права. Розуми ше, же вѣс було и будзе и у християнских државоох кривди и зла, бо цалком зло никорѣнѣи зос швета не мож.

Але людозе вѣс напредовали у просвѣти и знаню и роздумовали над тим, як би одстранит неправду и кривду зос дружтвеного живота у народзе. Француска револуција 1789. року преставила так звани «орана шопека»: братство, еднакост, шибѣду. Под впливом францускеј револуцији почали ше рушат и народи у бунѣи Австрији и за револуцији 1848. року було у Австрији касирани кметство и земледѣлци були тѣмѣ у законоох зронили зос друтима класами.

Але гот сју велика на паперу шидки дружтвени класи едного народа еднаки и маю еднаки права и дужности, инак дружтвена лебо социјална борба не престави, бо вѣс иже ест кельо зла и неправди у дружтвеним живице, можебѣи велѣи як у старих «непросвѣтених» часоох.

Уобне у старих часоох не було нижим класом (земледѣлцом) так подлю як то терас лѣоба описанел највѣцей социјалности. Гот на приклад штрѣди ник не бул таки «просвѣтени» же нежканији зато теда було вѣцей лѣобати межи людоами, було вѣцей честивци а зос тим и вѣцей задовољства.

Розлични людозе розлично думаю о дружтвеним уношенѣи и о владѣи у држави и так ше людозе дзели на политични странки, о котрих будзе бешедо до друти раз.

Як посли Настя Волошин.

Настя Волошин, котра воши на своїм целу рани Христово (стигмати, прето ше вола стигматизована), почала послиц Вельки пост уж в мясоустну недялю 16. фебруара. Як знаме Настя терая бива у монастире наших шестрох Василиянок у Львові. Тот даснь була вона у митрополита Андрія Шептицького, да модлі од нього благослов за пост. На 3. годзин по поладню почала Настя пост з модлітву и черненьом. Цяла пост будзе вона боведняц лям цо пайнужесейше. През цяла пост не будзе Настя ніч ащ лям раз на дзень являе польку чаю без цуиру и нежне фалаток сухого хлеба.

У В. поспе ма Настя екстази (ми уж потолковали скорей, цо то екстази) кажди дзень и воши тирваю длужсї, дакеди и през цялу нощ. У своїк екстазах у поспе церпи Настя и бичованя, хрибет и руки ма порубани, руки як да звязани зос штраптом. Вона умеря на хрижу яедно з Исусом Христом.

Гоч як Настя церпи, вона инак у своїк черненьох мирна, смирена, на ней ше видан святоси. Її боли вилзваю чулно и благородно на тих, цо на ню аатра. Настя ма цолка у себе, цо прицагує людзох. Недавно Настя два рази умеряла беруци на себе смертельни муки двох наших людзох, одного на болыневичкей України, а одного зати нашого роботиїка у Французкей, котрого засипала жем у коцальні.

Стигматизовани особи маю од Бога дар, да провадза души на други живот. Какди дзень достава Настя велї писма, у котрих то рикни людзе модля за помоц, да их виадраня. Наш паюец о. Табор Костельник твердал у своїм явним викладу о Настї, же йому Настя виадравела ногы од ревматизму.

Настя Волошин и Тереза Найман.

У екстази 22. януара гварела Настя, же хтошка писал писмо о ней Терези Найман, тиж стигматизованей Наміні, в котрей ма вельо у „Руских Новиних“ писали. Исус Христос ей гварел у екстази: „Не вище ніч, бо ше не дозвоає о причини моїх ранох. Ище вам мало моїх ранох та би сце сцели знац и їх причину?“

О. Костельник почал Настю виштовати, хто писал того писмо, а вона гварела, же еден Пемец, монах студит и апала, цо вон писал.

И так найсце було. Студит о. Петерс писал Терези Найман писмо о Настї 26. януара и послал Терези фотографію Настї.

Дня 27. януара гварела Настя о. Костельнику: „Нышка Тереза достала того писмо. У екстази я пре того писмо церяела. Я була у тия валац, де бива Тереза (назал Консерспайт у Баварскей). Тамотні парох (о. Набер, котри ше оцикує зос Терезу, як цо ше напи о. Костельник стара за Настю) кез писмо отворел и прочитал, та ше барз чудовал. Бо у писму було написане, же Настя предсказала, же Тереза того 1936. року умре.“

Настї то було бара жаль и вона гварела „Прейс Тереза достала я Богу ласку, в перша бешеда о жис зос Львова ту Тереза була в ей шмерци“.

Недавно у одной екстази Настя гуторела одну модлітву у формі ичсї, але так фришко, же шестри Василиянки не моглию ю цалу занисац.

Настя ана иншце, цо ше о ней бешедує. Кед о. Костельник тримал о ней виклад у Львові (на котрим було коло 1000 присутних) и Дрогобичу, Настя була там зос своїм духом.

Од шкцих славянских народох перши наш руско-українски народ ма стигматизовану особу. Дотераз не було такой чудесней появи ані у польским, ані у чеським ані у москьяским народе.

Велї безбожкы, комунасти и рижки сектанты (бугере, баптисти) уж ше обрацели на правдиву виру, кед лям чули о Настї и цю слухали виклади о ней, цо их трима наш о. Костельник.

Настя Волошин ма вельку задалу у нашим народас. Вона ше у своїк екстазах модліла руско-українски народ. Мама сто доказ, же Бог любви наш народ, кед нам дал таку чудесну нову на Настї Волошин.

Дивни в Бог у своїх ділох Бог понастрел на наш народ, вибрал себе у нїм одну варну служкїпу и даровал ей Христово рани.

(О дальних похвах на Настї Волошин ище напишем).

Ник. И. Надь, учитель.

Народне просвицованс.

1. Предисловие.

Кажди разумни человек еще был до всей просвещени. Так это и каждая держава еще, да ей народ до всей будзе просвещени, да будзе цо культурной. Може дакто писат: чем зме инцип не на одной культурней вишнїя? Прето, бо на маме аїт инци темел, котри народу потребни, да культурно напредує и будзе у правим смысле просвещени. Просвещеност ше чпир зос кнїжку, а ма маме за терая алач кнїжки. Нашо руске просвїтне змаганє пошло арагов, як по ишли у просвїтним змаганю и други народи, котри маю вельо векшу образованост як ми. И воши до того культурно степеня пришли не аа рок або два, але ту пришли столїтїя. Сот народа, котри су и од натури просвїщени, але то иншце по маю, на подолне Тоту природу способност треба и далей розвивац.

2. Аналфаетизм.

Скоро у наших державах постїи брига на перним месце, да ше у народу зменьши неписменосц, бо вона є перша, котра враня вельки запрєки народним просвицованю. Прето муши нашо дасни ходзєц до школы, бо у нїй постпнїю темельне знанє, цо им є так потребне у их животу. **Вато є на перним месце да знаме писанє — кед знаме читанє.** Вельо людзох єст на тїм швецє, цо не зна читат аїт писат. Таки людзе су при здравих очох шлєпи. Зато є потребно, да ше у наших валацох тримаю аналфаетски тєчлї, котри маю запачу, да тих, цо не знаю писат и читат — а котри не волаю аналфаетскї — да их науча. То є свята длужност каждого чловека, а на перним месце учителей. Аналфаетизм треба зменьшати. Писменосц народна треба да тє мкнє.

Як цо є незнанє вельки хибє каждого поединца инце векна є, кед є вельки процент у народу, котри не знаю писат и читат.

Немцї гутора, же у нїх аналфаетизм поховани. Дай Боже, да и у нас то будзе цо скорей. (Далей будзе).

С. Саламон:

Дідо-Тутор.

Представа у 3-ох діях.

III. ОДСЛОНА.

Дідо: Ловне би було, да спад лавце
Але дем скоро, бо уж надилу
З бависка вано премжля дасци.
Парадо пари: И заш су вадно, сцїгнє их кара.
Дідо: Кара лям од вас, благослов а неба
Та орнїоведєтє наша то старє
Якей у швецє пару шїйсц треба!
Ей, людзе добри, кези престаю
Родичи дасцом чкодац в виначю
Кед шерцо шерцо правдиво любви,
Чом да не щєсє сцєло вєц губи?
Парадо пари: Шєсєца за дасцо ми за вше сцєзи
Дідо: Лам, дє є воно, ин не видасли
Сцєсє заш вишцип животи млади.
'Як не досц мамє смутни паради
Кед млади аос жвало прєвєлькогн
Спацню в хороту, да ала длугого.
Парадо пари: Ви розумицє їх, нас не сцєсє.
Дідо: О, та як з одну на другим швецє
Парадо пари: Вєц зач да старєсц нам загорчує?
Дідо: А кед прєкєятствє од вас почую,
Вєкниї грєх наш, а менєй єст часу,
Поправиц то, покажє ше Сласу,
Але то єдно запамєтавдє
За злєгу шїнцко на жємн лавцє.

А понад шїнцко ало вєнавїдєцє
Так прєкєятнємє справлє, напєсє.
Недавно писал російски цар то
До царя Швабох Франї отварто.
Михал: Цара не мамє, то добре знаме,
Кед наш цар будзе вєц послухамє...
Дідо: Гей прєждє, але инак вєслухай
Гоч цар то не наш, нашого духа
Бул, по писал до цара швабского
Лам за нас важнє, же нїч не злого...
Митро: По кривьох наших зїкєли и гроби,
А цудак за нас вше волни злоби.
Ганя: Познєйше о тїм,
Иля: Лам почуймє вєц
Цо уж и ганьдєх на нєбє вєнєц?
Дідо: Писал вон: „жєрхуй на мойо сновн
Да не витлучу их твоїо хлопк“...
А а тїм сцєл повєсєц, же сновн то мж:
Кєрєстур, коцур два вєльки мєста
Булє давнєйше з твардого цєста
Валєлє и людєє клєше бємє,
А аняцє добре, же лям злучєни
Класки у сновнє стєл на цєки
Розгрєшєни по драгох на вєрдєца
Штанки их стєчє, зберу, посєдєца...
Од того єднє цар наш не сцєсєка
Швабски, мадєрски брєх то лям чєка,
А и російски цар наших братєх.
Зя рєбєх тримє на нашєй жємн...
А так ше сцєл вон покєзєц, як то
Дума и на нас, гоч вєгнє не мж.

Парадо пари: Крашнє нам, діду, ин толкуєсє.
Але ми лєжєши; лям своїо дєцє
Не сцємє водно.
Дідо: О красна злєга,
Кєд ше жєрєжнє, гнївєцє Гїгє
(До Ми-За фалєт жємн не одоранєй
хала) Од лєши нємєй цє зарї ранєй
Лєши, прєсїлєнємє ти братєє сєго.
(До Митра) А ти ше не сцєш прєзнаєц до злєго
Гоч мєгло и бунє и не мушєло;
Та вас повєдєши дєблє ше сцєло
Прєждємнє нєшкє ше помирєцє
И вєрєп сєбє будєцє в жїцє.
Дєтлї мєдє' нами булєсєцє тогє,
Цо чєрта буду служкє в рєботи
Валєц, цо стєц ма дєкєлє єст швєгє
Злєга мєдє' нами прєдрагє, швєгє,
Не аняцє, же нас шїнцєи рєбєц сцє,
Вєц ше дєвєцє самє нєщєсєцє
Парадо пари: Крашнє гутєри, та вєйдємє дому.
Дідо: Ха, ха то вранє блєц по „рускому“...
Тєрєлє надїду дому з бавискє,
Дєсци: чуєцє уж хтєшкє злєсєкє,
Дєсцє их вєт шїцє, русєи дєвєйше
Бєлєк з другимє ше прєвєтєйше.
Парадо пари (залудованє): Як, цо повєсєца о
нас в вєлєлє?
Дідо: Шмєлєц ше буду мамє и а чєго
Одєц з крашнєго розуму сєвоє.
Парадо пари: Друтирєз діду ин тєрєлє.

Абесинки

находзи не тераз у бара приреј ситуацији. Без би висти о талијанских победох на северней фронті и о катастрофи армий раса Мулугета Каси и раса Сешча були лем на пол правдлив, то би инак значело, же абесинска армия тераз неспособна — толем за лишит час — за борбу, а дзе да би могла имати Таліянок и Абесинки. Пору, же такој по талијанских победох англійска влада одлучела приглаши забранку увоза литрилолу и бензину до Италији (литрилолски санкцији). То би значело, же Англија ніяк не дума пушци Италију, да завлада нос Абесинию.

Будно так то, же Абесинци службено дежмантну висти о талијанских победох и тверда, же у борбох погинуло лям 300 Абесинцох, Кому тераз вержи?

Предлог за мир

уж возлаз Союз Народох талијанскеј и абесинскеј влади. За тим бул особено французи министр Фландел. Але талијански војни уж висту, же то лям една комедија. Талијани на мир не дужаю.

Негус сам водил войско.

Яким, же до неуспихох својх генералох раса Мулугети, раса Сешча и Раса Каси, сам цар негус превжал команду и сам не будзе на чело својого войска борити против Талиянох.

Богатство галицкеј жемј.

Лам ижжикр Грешневски пренашол нови велики жрдла литрилолу у галицких Карпатох у срезох Турка и Лиско Вели жидовски тарбелци-капиталисти послали уж там својх агентох, да купую од наших парастох по туній цени жем, дзе же находзи литрилол. Зато наше народни посланици у польским парламенту обявюю народу, най не стрима нос пре-

лаваньом жем и най вист не да жем до цудних рукох. Неодуга же осене наше украинске друштво за продукцију нафти.

36 војни ладї

направи Англија и 1936. року. Так пошу англійски новини а то и дикал, же Англија сие да и дзей остале „кралїца моря“ — наймоцнейша держава на море.

Большевикк уведли кулук.

Большевикк влада одредаела, же пицие хлопк и жем од 18 до 40 рокох мува и сипені и ка яр задарно робити на державних калдермох. И жемох ето зона робити кулук большевикки комесаре.

Литературка награда.

Друштво украинских писателюх и лавиарох у Львове наградуе кажди рок три најделши наше кийжк. Того року наградуе кийжку одней писателки Ирины Вилде, гоч були лепши твори одней вишкї християнскеј писателки Наталки Королевскї. Зато тераз Украински Католик Союз будзе хладного року давац свою награду за најлїпшу крїст. кийжку.

Даровали за Руску Друкарню у Руским Керестуре.

- (Позберали члени Рускеј Читальнї).
- По 600 Д.: Бессернїи Кирил уч. Бачинци нааберали у читальни.
 - По 100 Д.: Хербут Мафтей, Рац Йовген, Гербут Деши, удова Надборди Юла, о. Биндас Дюра, парох Ст. Вербас.
 - По 50 Д.: Шовин Йовген, Мудри Юла, Лудак Йовген мл., Шинько Василь, Друштво „Благосї И. Часї“, Рац Дюра, Джуджар Дюра, Павлович Давид.
 - По 30 Д.: Семан Михаїл.
 - По 25 Д.: Малашко Стефан.
 - По 20 Д.: Будински Янко, Надь Маря, Балїят Стефан, Радомевич Душан „Бата“, Мудри Микк, Ердеїл Михаїл, Лудак Анна.
 - По 10 Д.: Доронгали Михаїл, Панкович Осиф, Сабол Стефан Шовин Дюра, Шовин

Яким, Жарош Дюра, Штрантар Маря, Сабалдон Василь, Сабалдон Янко, Джуджар Михаїл, Кашох Яким, Фече Дюра, Голда Мелана, Шовин Йовген, Варта Михаїло, Нова Михайло, Чакан Йовген, Чакмар Дюра, Югас Василь, Иван Владислав, Шинько Ирина, Лудак Йовген, Симуневич Янко, Надь Михайло, Чакан Михайло, Хома Данил, Ковач Яким, Пярди Александар, Гайдук Марина, Сивч Янко, Симуневич Ежел, Рац Владо (уч. I. кл.), Пав Янко, Берин Маря.

- По 6 Д.: Павлович Любим.
- По 5 Д.: Шовин Владк (забавкител), Гербут Магдалена, Гербут Яким (школар), Надь Елена, Джуля Кирил, Кашондер Дюра.
- По 2 Д.: Будински Маря.

Буджет Савскеј бановини.

Нови бюджет Савскеј бановини яншош 176 милиони. Уводзи же кови прирез на порцие од дукосу и од готовей фабричкї обуви и шматох.

Покурели 16 и пол милийонц

жителс среза Осняк у прешлим року. Цякано то, же у 1935. року покурено за 100,000 Д вецей як у 1934. року. Проциано за халб андако прешлого року у Осняку менш як 1934. року. Вели воля и не сїд, але куриц муша.

До Осняку приду Исусовин.

Исусовин одлучела обидовац у Осняку свој манастир и велику церкву. Баронка управл даровала им лївнїшїи мїац у штрелку Осняка. — Житни плац. Будова церкви им цїноцац најновїйше од пол рока, а цїноца им буц до ней рокох.

Равој наших школох.

По статистици мнї, просїти було у Югославији 1918. р. 5610 основних школи зос 651,000 ученикох и 11,000 учительох, а тераз ма Югославија 8500 основних школих 1 мил. и 374,000 школских дзецох и 29,700 учительох. Видатки на основни школи (державни, бански и общински) иннона того року 621 милион. То значи, же ше на едно дзецко у основней школи троши ричив 450 Д., а на едно шкولو 75 000 Д.

Основни школи превезиши бановини.

До тераз основни школи отримовали вадлєски (общински) одбори, а держава плацела лем учительоком. Мнї, проєкта Стоноянч виявел у Нар. Скупштинї, же бановини превезиши цїле отримовани школих.

Радко у Югославији.

У цалей Югославији ест 60 500 приватних радиопарати. Найвечей их ест на територији лавосадскеј поштовей дирекцији, би 22,000, а вец на територији загребекей поштовей дирекцији 15 300 радиопарати.

Проти войводинского фронту.

Познати политичар Др. Вол Янч гварел на полїт. складоу у Новиц Бечїю, же шиньки сербски политичаре без розлики буду не процивни окрежому „войводинскому фронту“ у политици, котри би мал цїль заступовац и бранїц интереси Войводини, бо тот фронт бул би не чкоцу сербства.

Оглашуйце у „Р. Новинох“.

Дїдо: Але видєли вядно зони нас шиньких Повецза тогї при своїх блїзких Ютре мож умрец, а стац на судзе З грихох вожжик не лєтко будзе.

Пара до пари (радоснайше): То най уж будзе. Своїо не цудзе. . . .

Дїдо: О жац ше не лїме нос дупу и брудзе Прєбачуєце єднї другима Це дїа принєсли лєто и жима?

Пара до пари: Прєбачуєме. . . .

Дїдо: Вец ше бочкаїце Шинько в длуго не окляїаїце! (Шиньки ше витали Бочка ше Михаїл з Митрож, и Ила и Ганю. За сїєну гласи) Так уж су ту и приходза ту нам.

4. Ява.

Скорейши и дивчата и дєтїнє. Вецей гласи: Слава Исусу; Дїдо ту не сам? Дїдо: Госпох пречесних и вїсїка примац Гоч през палички, хто би ю и мал! (Шиньки бєнедую пол гласко) А дзе ви длуго так були шиньки? Лєт. 1.: Та як же длуго? Слушко лем шєдло. Дїдо: А вам ше добре не шиньким ведло Давн. 1.: О не бави шиньким и смутних було Дїдо: То моїо шєрце ягїл да чуло! А дзе же „воши“ вїшї приду тєдєк Ша Дїдо озвїаїл не чарїи, в цїази. (Шиньк)

Лєт. 2.: Били ше своїх. . . . Пара до пари: и мали чога. . . .

Дїдо: Най ше не бох, бо лєт уж алого! Хором шиньки: Цо, оздан шинько у шоре, дау? Дїдо: У шоре шинько. . . . Родителє (поїзїли): Най гєвти приду!

5. Ява.

Скорейши, Янко и Павлиня. (Шиньки очекую Младк патра на жем; уходза нешмєло). Дїдо: О, мїли моїо, прєдобрї дєцї Любов роджєох най вас пошегїцї! (Бєрє их за руки и окляїаї на прєдок) А ви маєсри чєснї и оцєвє Поблагословїє у цїрїиї слове Поблагословїє крєи своєї крєпїи, Най зарно шєсїа зєбєра прєз шївїи. Родителє кажди своїо дєцїо: Благословїє мнї дєцїо своїо. Дїдо: Най су щєсїївнї нам обидвоїо! Шиньки (хором): Най су щєсїївнї нам обидвоїо! Родичи мєнєю дєцїи: А тебе сїну (дїнїко) за сїно (дїнїку) свогїо(ю) Прїмаємє на вїнє до дому свогїо (у хату свою) Лєт. 3.: Най жїє дїдо на роки вєсьо! Дїдо: Най жїє млади вїцє раз тєльо! Шиньки: Най жїє млади и дїдо вєсьо! Дїдо: И шинько народ най вїнє ше шмєло И вєсьо трїма, шєсно вєсєло. Шиньки (хором): И шинько народ най вїнє ше шмєло

Вїнє вядно трїма, шєсно вєсєло. (Конєц).

КАЛЕНДАР.

8. марта. Друга Недвела Велького посту. Црквадане часней гаян Йован Крестича.

Понеда. 9. марта. Св. Тарасий, архиеп. царгородск.

За його еквота бул 7. вселенски церквени собор у Царкѣ 787. року. На там собору претлашено, же ше кому правец крест и поитовац слани, Дотричан предстаню Христа и святих.

Второг 10. марта. Порфирій, архиеп. в Царкѣ. Умар 718. р. во чонкей арци и борбе а цркви.

Стреда 11. марта. Св. Прокопий. Бул пон рених брашнески поштовани сланих и прето зельо бичежен. Умар у виглаште 790. року.

Четврток 12. марта. Св. Касиан, римлянин. Кед цар Аркадий вигла св. Йован Златоустого в Цариграду, теди свиченици и ширни посланик св. Касиана до Риму су капи Иконошню, да ше пон вавезки при цару за св. Йован. Пала то зробел, ала цар се не послушал и св. Йован умар у виглашту прето, бо браше правду.

Пяток 13. марта Пренос. Василій. Жил у осми столетю в цркви нос св. Прокопийон вступел у обрану поитована сланих, предпичерил велі коняка и писалства.

Собота 14. марта. Муч. Евдокия. (Задупка собота). Зноветку жила грешним животом, повейше обрансла ше и за виру Христову умарла в мученичку шмеру 158. року.

За нашо дзеци

З ЖИВОТА ЦИЦИ И ПШИЧКА.

Цица и пшичок малж, брано дрикова чедца, вично ше бачимани, хто дае ма першя шедяц. — „Добови велей в Марчи мая“, — цица тварю гедри. Пшичок же в алоци харчи: „Привтеля ма старя!“ — Кед Марча руци носци и цо елма вец не люби, в робота теди нохци их и дитобити зуби. — За зимского раз часу — ша то не було в Жиде — вона сцала колбасу, да их не знайде беда. — „Умар бѣ человек а гладу, кед би лем хлеб вше едол — в дохтор даня раду: часго зменьозан едо“ — гваря пон вично гдани, а вона: „Мр... Ледаю достан... Мр... Ты таки глани, мие може пѣч не остави“. — Образа його бруха: вицирел оштри зуби, — патарга би вѣ уха, чом му авенит губа. Фалаток еден вжала, злєкя те в сцекла бизна. „Непаситиця, гала! И того ше не вредив!“ — гваря а Марча в час тот ту, а позно на носцину. Вец вона не злєкучто: „По... ля, дай ми тирсину!“... Угна их даскельо раз, вец руселя вонка их: „Идце, бестре на мрая, най вас там авее ший!“

II.

Спод стрехи вича црмпил, а витор дун „Айп... фю...“. Зосц пена пакню кромшї, а вони дийо лям: „Йой...“ — Ша вона не припазна, кельо добра робил еѣ, чи вѣ дахго, то — хто зна, минш ланац будзе, гей?“ — „Як жобраце под лаверан стоїме смутли вера; други раз кралнуц, вер ми, будаме не як вчера. На самоту войдемє, вомжє шичко у мире, кед дацо ухнатиамє: на ми не данш жварж. В алагоди жид будамє... З авей и з другой страны на ми ми забудамє преданиа пашо рлик"... — Вец их вущела в хижку, пребачелк лм вичу и дали им да лѣжу — вомиваю судачку. На обечанку свою обидлово забулк: в мурчал пон як в бозе, вѣ рчи им цибудѣ. А

пец по полудзенку вона зос свою лобку Марчону премалєвнку сцаскала маяу бабку. А вон сцел да побочка вѣ гласку, краснє очко и да ю мило гласка; бабка аж да поприлка. Заше ше вона побилл, бо ше зложит яв могли. Оштрели зуби билк, цриваги не помогли.

III.

Марча зати мала оводу, погубела вѣ бабку... О пса и мачки згоди охруци на вше садку! С. САЛАМОН.

Плаци предплату.

Руски Керестур:

По 50 Д.: Гербут Денчи 908, Малако Янко 588, Словнар Селена, апот., Планчак Габор содар, Роман Дюра 545, Калюх Янко 807, Сабадли Василь 861, Малацко Дюра 588, Говли Янко 108, Джуджар Анари 933, вдова Пав Денчия тарѣ, Симунувич Янко столяр, Шямко Мих. мл. 569, Инмар Яков музик., Планчак Янко 672, Рац Микола 699, Грубеля Мих. 619, Рац Йовген 41, Махай Янко 700, Хома Янко 958. Далей: Хома Янко ковач 60 Д., Винай Павло 1033 80 Д., Брделѣ Мих. колесар 100 Д., Сабедон Мих. (Сабодоциг) 458 60 Д., Джуня Владо 489 110 Д.

Кочур:

По 50 Д.: Планчак Мих. 181, Живник Микола, о. Буїла М. капелан, Бессермий Берих даяк, Иван Янко, Гайнал Смиштер, Шандор Мих. Петров, Буйла Янко, Вербовец, Сабов дайков Мирон, Гарди Теодор, Шандор Мих. Ильков, Кончански Мелана р. Стрибер, Киш Мих., Горняк Штефан, Виславски Микола, Олсар Юлиан, Онеар Мирон Янков, Могол Янко, Керекарто Яков, Нярваци Юлиан нови предп., Дорохтанк Янко, о. Абодич Ал. парох, Цан Матро, Гарди Мих., Дудаш Маря ид. нови предп., Рагай Кирил млякар, Сакач Драгутин, месар нови предп., Руске Просветне Дружтво, Бошар Мих., Сакач Милоча ст., Надѣ Мих., Чораш Яков, Буйла Дюра 436, Чораш Дула, Молнар Дюра нови предп. — Далей: Гартая Маря учит. 60 Д., Ринар Андри нови предп. 30 Д., Горняк-Кухар Мирон 60 Д.

Шид:

По 50 Д.: Турма Габор, Руска Читальня, Руска Каса, Руске Прогр. Дружтво.

Стари Вербас:

По 50 Д.: Биедас дюра парох, Сетеди Янко нови предп., Гарди Габор — Далей: Надѣ Андри 100 Д., Арвай Анари 60 Д.

Пашкоревци:

По 50 Д.: Руска Читальня, Такач Мих., Гербут Василь, Доронгак Янко.

Нови Сад:

По 50 Д.: Винай Василь, Будински уд. Аена, Виславски Михайло.

Загреб:

Др. Янко Шимрак, вачоник 160 Д., о. Др. Виношески И., 50 Д., Врѣох Ирєня, 50 Д.

Вачици:

По 50 Д.: Михал Панута Стрибер, Планчак Еуген, Колесар Дюра, Руске Прогр. Дружтво, Свѣт Янко.

Рижин места:

По 50 Д.: Саламон Мих. Берисово, Др. Вл. Поливка Ужас, Саламон Емил Берисово.

Надѣ Янко Вуковар, Украински Читальня Шумече, вич. Паш Дюра Паланка, Жаркович Далей уч. Кашт. — Далей: Джуня Денчи Раво Село 100 Д., о. Янко Провчи Раво Село 100 Д., впроф. Брделѣ Янко Ср. Митровица 80 Д. (Далей будзе).

ПЕТРОВЦИ.

† Петро Сопка, церковни диник, — Дня 29. фебруара ушконол ше наш дугорочни диник и Петро Сопка у 58. року живота. Дуго хоррвал цалком прицан на волю Божию. „Най будзе як Бог сцѣ“, вше бешедсва у своѣй чешкей хороти. Хорота його и шмери булї наследки його служби. Витронец своєю илюца и шерцо у служби Богу на як робоник у дому Божию во дугей работи вкстати и утрудзени пошол прияз влацу од Госнода, хторому так длого в дужине служил. У самих Петровцох служил 23 роки — мало ле пол своѣго вeku. Дня 2. марта поховани в зос вельким соузствим народу, а впривозавели го 3 свиченик: миклушевски парох, керестурски капелан и домашни парох, котри ше од нього у церкви уз плач ширкого народу и одитал. Най му будзе вичная памет!

Поволанє.

Шичоцх ашцательох Руского Календара молим, же би ми явели о том буду штан од Р. Календар на 1937. р.

Стати треба писати цо кратки и лем на едним боку наперу в рускима буквами и прлловисом и да ше легко може читати.

Шички писана добре писани радо ше приму, а найбаржей тоти, цо з вичного народного живота, поучни, забавни, зос историї, зос нар. бачковства, вично органицаци и їх дѣлянос, парадий обичаї, приповедки и нар. писни, актовки оригинални на представи и подобне тому. Фотографи в вичного животу и вичних вработ.

Шичко то дотребше послал редакторова (рукописи и фотографии) найдалей до 1. мая того року.

Рускѣ Календар муши буц виче красни и совершениш.

Д. Винае,
редактор Р. Кал.
Стари Вербас.

Бурза

Нови Сад 4. III 1936.

Ябито	150—162 Дин.
Кукурица бѣлка и гримска	105—110 Дин.
Ярєц бѣлки и сѣмьски	130—145 Дин.
Овец	130—140 Дин.
Мука 00 шѣва	200—210 Дин.
Мука число 2	185—205 Дин.
Мука число 6	135—145 Дин.
Хромшїя	80—100 Дин.
Пасуля	250—300 Дин.
Отрубя	80—90 Дин.

Житго снадло за 10—15 Д. — Кукурица снадла виче баржей за 20—30 Д.

Адреса: „Руски Новини“ Пашкоревци, Вилава: Михайло Фирак, Пашкоревци.

„Руски Новини“ виходва кажди тидеель. За редакцию одповеда: Др. Франьо Диловач, у Дакоче.

Предплата ца рок 60 Д. Друкув Епарх. Друкарня у Дакоче.